

[Sønderby]

Skov- og Naturstyrelsen får på disse områder store bemyndigelser. Vi håber da, og det tror jeg også der er forståelse for, at Skov- og Naturstyrelsen kan arbejde tæt sammen med amterne. Jeg tror nok, at et flertal herinde vil mene, at det, vi er i færd med her, må ske regionalt og ikke centralt. Vi kan udstikke nogle retningslinjer, men det må ske i et nært samarbejde lokalt med dem, der bor derude, og med dem, der sidder i amterne.

Lovforslagets støtte til naturbevaring, genopretning, statslig skovplantning og friluftsliv betyder en dyr lov. Der er da ingen tvivl om, at alle de lovforslag, vi har her, er, som ministeren siger, et instrument til at realisere marginaljordsstrategien. Men vi må også her kigge på prioriteringen. Jeg tror, det var statsministeren, der engang sagde, at vi har behov for en prioritering på miljøområdet, altså hvilke miljømæssige opgaver der trænger sig på, om det er kemiske lossepladser, Tøndermarsken, Skjern Å eller de love, vi behandler her. Der er jo ikke ubegrænsede midler. Jo flere restriktioner vi lægger på, jo mindre indtægter og jo flere arbejdsløse bliver der. Derfor bliver vi nødt til at have en prioritering og vurdere helt sagligt, hvad vi skal sætte i gang først. Er det f.eks. kemiske lossepladser, som forurener meget mere end de ting, vi diskuterer her? Jeg tror, vi har behov for sagligt, stille og roligt at drøfte det.

Men vi er tilfredse med, at lovforslagene nr. L 213 og L 214 nu bliver behandlet, og at vi har to ministre, der lytter til diskussionen, så vi kan få disse lovforslag hæftet sammen med lovforslag nr. L 215.

Vi er nemlig enige i de intentioner, som landbrugsministeren har i lovforslag nr. L 215, hvor man sigter efter en begrænsning af produktionen og en omlægning af landbrugsproduktionen, samtidig med at man sikrer landbrugsindkomsterne for den enkelte landmand. Vi kan selvfølgelig alle sammen beklage, at produktionen er for stor i EF, men hvis man i det samlede EF har de intentioner med disse lovforslag her, vil det også virke samlet i EF. Det var værre, hvis det kun var i Danmark, man havde de intentioner, for så ville det påvirke både beskæftigelse og betalingsbalance.

Den absolutte fordel ved lovforslaget, som landbrugsministeren har fremsat, er, at det er noget, der drøftes i EF, og noget, man prøver på at få sat i gang inden for hele EF, og at EF så

også er villig til at betale en del af udgifterne. Det er også derfor, som hr. Engell sagde, at vi prøver på at koble disse love sammen de steder, hvor de kan det.

Der er tre hovedelementer i landbrugsministerens forslag. Jeg skal ikke komme så meget ind på dem, men jeg er da enig i, at skovplantning er en vigtig del af det. Jeg tror, det var hr. Bjørn Westh, der var inde på, at det er en god idé at plante skov. Vi har jo en anden skovlov her i huset. Det er helt oplagt, at da vi importerer skov i hele EF, må man i de områder, hvor der er grundlag for det, plante skov, men man skal passe på, at man så ikke belægger hele områder, hvor folk skal bo, for her er der også en sammenhæng i de ting.

Hvad angår de miljøfølsomme områder, tror jeg, at landbrugsministeren på en udmærket måde indtil nu har arbejdet og også i fremtiden vil arbejde i EF for, at de kan komme til at passe sammen endnu mere med det, vi har gjort, for vi er vel nok i Danmark det land, der er længst fremme.

Omstillings- og ekstensiveringsordningen kan man måske også – hr. Gade var inde på det – få vendt lidt, hvis det bliver grøn braklægning i stedet for, og så er det muligt, at vi kan løse nogle af problemerne.

Vi støtter alle lovforslagene. Vi håber på et sagligt udvalgsarbejde, og som jeg sagde før, har vi kulegravet en del af tingene, så vi skulle have mulighed for at få forslagene vedtaget i saglighed.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Sønderby sagde som en undskyldning for det sene tidspunkt, lovforslagene var fremkommet på, at vi har arbejdet meget med disse problemer. Ja, det tror jeg er gået op for i hvert fald alle folketingsmedlemmer og også for en stor del af befolkningen, at skænderiet mellem landbrugsministeren og miljøministeren er overordentlig arbejdskraftkrævende. Men det er øjensynlig også nødvendigt at gøre regeringspartierne opmærksom på, at det faktisk er Folketinget, der er lovgiver i dette land. Derfor er det helt urimeligt, at man levner 8 uger, hvor alle i forvejen ved, at folketingsmedlemmer er meget, meget belastet af andre opgaver. Havde regeringen så fulgt flertallets synspunkter og holdninger i de forslag, der er lagt frem, havde